

Indenrigsministeren, der er den Foresatte, men der bliver dog en vis Forbindelse mellem Borgmesteren og Amtmanden. Jeg tror ikke, at nogen øvet Forretningmand i Embedsverdenen vilde have sagt dette: Ja, som Regel skal Hr. Lindberg jo forelægge Andragenderne, det er selvfølgelig, men med Undtagelserne maa det gaa, som det kan. — Jeg har givet denne min Tilslutning i Principet til det, som den ærede Forespørger har villet have frem, nemlig en bestemt Indsigelse imod det, som den ærede Borgmester i Åsens har tilladt sig. Selv om det var slet med hele Byraadets stiltiende Tilslutning, fordi Medlemmerne ere af samme Stof som Borgmesteren — det veed jeg for Resten ikke Noget om — er Åsærden dog lige urigtig i Principet. Naar et Andragende med Paastrift „Til Byraadet“ kommer til Borgmesteren — han er jo Formand for Byraadet —, er han kun et Medlem, indtil han sidder i Byraadet og kan gøre sin Mening gjældende der. Dette Princip vilde jeg gjerne i Forening med den ærede Forespørger have hævdet, og jeg tror ikke, at vi skulle være ligegyldige ved en saadan administrativ Overskriden af Myndighedsgrænsen. Det skulle vi ingenstunde og mindst i Tider som disse.

Indenrigsministeren (Singerlev): Ja, det ærede Medlem fortolker med en vis Frihed, hvad jeg før har sagt, og det maa jeg neblægge Indsigelse imod. Det er bedst, at det ærede Medlem lader det, jeg har sagt, staa som jeg har sagt det. Hvis det ærede Medlem har fulgt Forhandlingerne fra Først af, veed han, at jeg begyndte med at sige, at som alle andre Formænd maa ogsaa Formanden for et Byraad som Regel forelægge for Raadet det, der kommer ind dertil. Jeg har sat ham lige med andre Formænd; men jeg har ikke kunnet undlade at tilføie, at det er Hovedreglen og en Regel, til hvilken der maa knytte sig Undtagelser. Det ærede Medlem sagde jo selv i Forbigaaende, at hvis det havde været en Politisag, saa forandrede det Forholdet — hvis jeg hørte ret. (Berg: Nei!). At etablere den Regel, at naar et Andragende blot har faaet Paastriften: „Til Byraadet“, og er kommet ind til Borgmesteren, saa skal det forelægges for Byraadet, ligegyldig om Adressen er rigtig eller urigtig, gaar dog ikke an. Hvis det nemlig var en Sag, som vedrører den vedkommende Magistratspersons Administration som Politimester — det er jo Borgmesteren ogsaa —, gaar det dog ikke an at forelægge den for Byraadet. Den har jo nemlig da slet ikke Noget med Byraadet at gøre. Det ærede

Medlem erkjender, at jeg har sagt, at jeg ikke vilde have vilkaarlige Undtagelser. Jeg sagde, at Undtagelserne maatte kunne begrænses; men ganske vist holder jeg paa, at Undtagelser maa der være. Naar det ærede Medlem deraf sluttede, at nu kunde efter mine Udtalelser Borgmestrene, naar de vilde tage disse Udtalelser til Kettesnor, gjøre, hvad de ville med Andragender, saa er det en fuldstændig Feilslutning. Jeg har ikke sagt et eneste Ord, naar man vil tage, hvad jeg har sagt, som det er udtalt og ment, der kan tydes i den Retning. Det ærede Medlem sagde, at selv om Byraadet var enig med Borgmesteren, brød han sig ikke derom. Men det bryder jeg mig om. Hvis Byraadet og Borgmesteren ere enige om en Ting og ikke ere komme i positiv Strid med Lovgivningens Bestemmelser, respekterer jeg den kommunale Frihed saa vidt, at jeg siger: Lad dem være Herrer over det, det behøve vi Andre ikke at blande os i. Det ærede Medlem mente at kunne konstatere, at vedkommende Borgmester enten var uvidende eller havde til Hensigt at vilde Byraadet, men ingen af Delene behøver selvfølgelig at være Tilfældet. Jeg havde maaste været forsigtigere, naar jeg slet ikke havde udtalt mig om denne Afstemningshistorie, som det ærede Medlem bragte frem, men jeg mente at kunne forklare den paa en Maade, som det ærede Medlem for Øvrigt tiltraadte. Det er det Gnefte, jeg vil sige derom. Jeg vil for Øvrigt tillade mig at nævne, at naar der ikke foreligger en Klage fra Raadet, og vi kun kjende Forholdet fra den ærede Interpellants Fremstilling, som jo meget godt kan være ensidig — derfor kan det ærede Medlems Hensigt og gode Tro meget vel være udadtil —, og Enkelthederne ikke foreligge oplyste, saa skal man ikke alene derpaa dømme om Forholdet; i ethvert Tilfælde kan man ikke være berettiget til at give en anden og yderligere Fortolkning deraf end den, jeg her tillader mig at give. Jeg maa altsaa gjøre Indsigelse imod det ærede Medlems Udtalelse. Jeg tror ikke, at Svaret kunde og burde gives paa anden Maade, end jeg har givet det. Jeg anerkjender ikke, at fordi et Andragende har Paastrift: „Til Byraadet“, skal det forelægges for dette, selv om det ikke har det Mindste med Byraadet at gøre; selv om det var en aldeles privat Sag, skulde det altsaa saa forelægges for Byraadet. Jeg kan aldeles ikke anerkjende dette.

H. J. Larsen: Ved at se Forespørgslen, da den fremkom, blev jeg noget forbadset. Jeg troede nemlig ikke, at det var muligt her i Landet at finde en Borgmester, der